

200706102/1.

Datum uitspraak: 22 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/30712 en 07/30713 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 23 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn) van de Raad van de Europese Unie voor hem geen relevante wijziging van het recht is. Daarvoor heeft de voorzieningenrechter, volgens de vreemdeling, ten onrechte redengevend geacht dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt een reëel risico te lopen op een "individuele bedreiging", als bedoeld in die bepaling. Aldus is de voorzieningenrechter, zo betoogt de vreemdeling, ten onrechte eraan voorbijgegaan dat de Afdeling (bij verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007 in zaak nr. 200702174/1; www.raadvanstate.nl) over de uitleg van dit begrip prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof).

2.1.1. Aangezien het Hof de door de Afdeling, bij voormelde verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007, gestelde prejudiciële vragen inzake artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn nog niet heeft beantwoord, is het niet duidelijk wat de criteria zijn om te beoordelen wanneer sprake is van een "individuele bedreiging", als bedoeld in die bepaling. De voorzieningenrechter is hieraan, door zelf uitleg te geven aan het begrip "individuele bedreiging", ten onrechte voorbijgegaan. De in de grief vervatte klacht is terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.1.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.3. Zoals volgt uit onder meer de uitspraken van de Afdeling van 19 september 2008 in zaken nrs. 200705250/1 en 200706934/1, www.raadvanstate.nl, valt een vreemdeling, ten aanzien van wie na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen en die afkomstig is uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en is deze bepaling derhalve voor hem relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict.

2.1.4. De vreemdeling heeft eerder op 29 augustus 2003 een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 6 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 1 augustus 2007 is van gelijke strekking als dat van 6 juni 2006, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.5. De vreemdeling heeft aan zijn aanvraag van 26 juli 2007, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht is. Daartoe heeft hij gesteld dat de burgeroorlog in Centraal-Irak is overgeslagen naar Noord-Irak. Deze stelling heeft hij, ter zitting bij de voorzieningenrechter, nader toegelicht door te verwijzen naar een uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 12 juli 2007 in zaak nr. 07/25796.

2.1.6. De vreemdeling heeft in het kader van zijn eerdere procedure verklaard dat hij van mei 2002 tot aan zijn vertrek uit Irak in 2003 heeft verbleven in de provincie Arbil, dat onder het bestuur van de Koerdistan Regional Government valt, en derhalve afkomstig is uit Noord-Irak. Deze verklaring is in die procedure niet bestreden. Nu de vreemdeling in deze

procedure terzake geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd, moet deze verklaring thans - voor de beantwoording van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht is - als in rechte vaststaand worden aangenomen.

2.1.7. Artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn is voor de vreemdeling slechts relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit in de provincie Arbil, van waaruit hij afkomstig is, sprake was van een binnenlands gewapend conflict dan wel dat daar op dat moment sprake was van gevolgen voor hem van een elders in Irak bestaand conflict.

Door te verwijzen naar voormelde uitspraak van 12 juli 2007 heeft de vreemdeling niet aan de op hem rustende bewijslast voldaan, reeds omdat de Afdeling die uitspraak heeft vernietigd (uitspraak van 17 oktober 2008 in zaak nr. 200705072/1, aangehecht ter voorlichting van partijen).

De enkele stelling van de vreemdeling, dat de burgeroorlog in Centraal-Irak is overgeslagen naar Noord-Irak, leidt evenmin tot het oordeel dat hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit in de provincie Arbil sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Dat de gevolgen van een gewapend conflict, elders in Irak, zich op dat moment in deze provincie deden gevoelen, is door de vreemdeling evenmin aangetoond. Derhalve valt de vreemdeling niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. De voorzieningenrechter heeft dan ook terecht geoordeeld dat deze bepaling voor hem geen relevante wijziging van het recht is.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

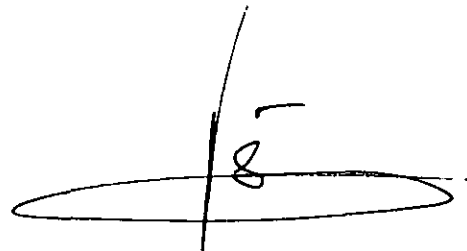
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 oktober 2008

418.

Verzonden: 22 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/30713 (verzoek)

AWB 07/30712 (beroep)

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. drs. J.M. Walls,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 1 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 26 juli 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 1 augustus 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 1 augustus 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 augustus 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheljen.

Registratienummer : AWB 07/30713 (verzoek)
AWB 07/30712 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 29 augustus 2003 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 6 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 29 maart 2007 in rechte vast.
5. Verzoeker stelt dat geen sprake is van een herhaalde aanvraag omdat sprake is van voor verzoeker relevant nieuw recht, primair omdat hij uit Centraal-Irak komt en voor dat gebied thans een categoriaal beschermingsbeleid geldt zoals neergelegd in het Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 21 mei 2007, nr. 2007/09, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000, nummer 2007/09 (verder: WBV 2007/09). Subsidiair doet verzoeker een beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Verzoeker stelt zich op het standpunt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een ruimere bescherming biedt dan artikel 29 van de Vw 2000 zodat er sprake is van nieuw recht en de aanvraag niet als herhaalde aanvraag behandeld had mogen worden.
6. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure. Artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt volgens verweerder niet aan te merken als nieuw recht omdat de inhoud daarvan al bestreken wordt door artikel 29, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Verzoeker dient in dat kader aannemelijk te maken dat in zijn individuele geval sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker is daarin niet geslaagd.
7. De voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van het beroep op het categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal-Irak als volgt.
8. Het voor Centraal-Irak gevoerde categoriaal beschermingsbeleid kan voor verzoeker alleen als relevant nieuw recht worden aangemerkt indien verzoeker onder de

Registratienummer : AWB 07/30713 (verzoek)
AWB 07/30712 (beroep)

3

reikwijdte van dat beleid valt. Daartoe dient in ieder geval aannemelijk te zijn dat verzoeker uit Centraal-Irak afkomstig is.

9. Bij het besluit van 6 juni 2006 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat niet geloofwaardig is dat verzoeker afkomstig is uit Centraal-Irak. Dat besluit staat na de uitspraak van de AbRS van 29 maart 2007 in rechte vast. Nu verzoeker ook bij de onderhavige aanvraag heeft gesteld uit Centraal-Irak afkomstig te zijn dient hij bewijs in te brengen waaruit volgt dat hij wél uit Centraal-Irak afkomstig is en dat niet vóór het nemen van het eerdere besluit kon en derhalve behoorde te worden ingebracht.

10. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. een brief van zijn gemachtigde, mr. M.P. Kiers, van 9 november 2006 met als bijlagen kopieën van een Iraakse identiteitskaart, een Iraaks bewijs van staatsburgerschap, een kopie van een visitekaartje en een kopie van het W-document van verzoeker;
2. Kopieën van de bladzijden met persoonsgegevens van de Nederlandse paspoorten van zijn partner en hun kind.

11. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de onder 1 genoemde stukken geen nieuw bewijs kunnen vormen als hierboven bedoeld nu de stukken al in het kader van de eerdere procedure zijn overgelegd, terwijl over de stukken toen is geoordeeld dat ze eerder geproduceerd hadden moeten worden. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat de kopieën van de bladzijden met persoonsgegevens van de Nederlandse paspoorten van zijn partner en hun kind (genoemd onder nummer 2) evenmin kunnen worden beschouwd als nieuw bewijs nu deze documenten geen betrekking hebben op het land van herkomst van verzoeker, zijn asielaanspraak of samenhangen met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst.

12. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, zodat het categoriaal beschermingsbeleid reeds om die reden voor hem geen relevant nieuw recht is.

13. Ter onderbouwing van zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn heeft verzoeker het volgende aangevoerd. Dit artikel is nieuw recht en verweerder had inhoudelijk moeten beoordelen of verzoeker in aanmerking komt voor bescherming op grond van dit artikel. Verzoeker stelt in aanmerking te komen voor die bescherming aangezien hij, als niet uit Centraal-Irak, dan dus uit Noord-Irak afkomstig moet zijn. In Noord-Irak is sprake van willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands conflict en gelet op de in het artikel veronderstelde willekeur van dat geweld kan een verdere individualisering van het risico daarvan slachtoffer te worden niet worden verlangd.

14. Verweerder betwist niet dat verzoeker uit Noord-Irak afkomstig is maar heeft zich op het standpunt gesteld dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn geen relevant nieuw recht vormt.

15. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

16. Volgens artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn is een "persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt" een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch

Registratienummer : AWB 07/30713 (verzoek)
 AWB 07/30712 (beroep)

4

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, leden 1 en 2 niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Volgens artikel 15 bestaat ernstige schade uit:

- a) doodstraf of executie; of
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
- c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Volgens artikel 18 verlenen lidstaten de subsidiaire beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en V in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

17. Indien artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn inderdaad, zoals verzoeker aanvoert, moet worden aangemerkt als een wijziging van het recht, dan kan aan deze wijziging slechts de door hem gewenste betekenis toekomen, indien de wijziging voor hem relevant is. Een wijziging van het recht kan alleen als relevant nieuw recht worden aangemerkt indien verzoeker onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Dit volgt onder meer uit de uitspraak van de AhRS van 20 juli 2007, LJN: BB0917.

18. Verzoeker valt slechts onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn indien er voor hem sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De voorzieningenrechter stelt daarbij voorop dat het aan verzoeker is om aannemelijk te maken dat hij onder deze reikwijdte valt.

19. Anders dan verzoeker hecht de voorzieningenrechter wel belang aan het in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn opgenomen vereiste dat sprake is van een individuele bedreiging.

20. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat artikel 15 van de Definitierichtlijn gedurende de behandelingen door de Raad van de Europese Unie vorm heeft gekregen. Met betrekking tot opnemen van het woord "individuele" wordt vermeld: "With regard to Article 15 general consensus was noted regarding sub-paragraphs (a) and (b). Concerning sub-paragraph (c) a vast majority of Member States supported the reference to "individual" in order to avoid an undesired opening of the scope of this sub-paragraph." (Presidency Note to Coreper/Council, 30 september 2002, 12382/02 ASILE 47).

21. Verder overweegt de voorzieningenrechter dat preambule 26 van de Definitierichtlijn luidt: "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden opgemerkt". Deze preambule maakte geen deel uit van het inleidende voorstel van de Europese Commissie van 31 oktober 2001 (COM(2001) 501 final), en is toegevoegd op 30 maart 2004 (Outcome of Proceedings, 30 maart 2004, 7944/04 ASILE 21), met dien verstande dat het laatste deel van de preambule toen nog luidde "do normally not create in itself an individual threat in line with Article 15 (c)"

Registratienummer: AWB 07/30713 (verzoek)
AWB 07/30712 (beroep)

5

22. Op grond van het bovenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Definitierichtlijn volgt dat het woord "individuele" bewust is opgenomen in artikel 15 onder c van de Definitierichtlijn. Verzoeker dient dan ook aannemelijk te maken dat hij een individueel risico loopt. Het in dit verband door verzoeker aangevoerde omtrent zijn leeftijd en de omstandigheid dat hij Arabisch spreekt acht de voorzieningenrechter onvoldoende.

23. Gezien hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verzoeker onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in zijn geval sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in Noord-Irak. Reeds om deze reden is het bepaalde in artikel 15 aanhef en onder c van de Definitierichtlijn voor verzoeker geen relevante wijziging van recht.

24. Uit het bovenstaande volgt dat de onderhavige aanvraag een herhaalde aanvraag is als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Tevens volgt uit het bovenstaande, met name uit overweging 11, dat de overgelegde stukken niet kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb zodat voor een rechterlijke beoordeling van het onderhavige besluit geen plaats is.

25. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens verzoeker tegen in is gebracht, heeft, nu niet is gebleken dat verzoeker daar procesbelang bij heeft, derhalve geen verdere bespreking.

26. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op juiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 07/30713 (verzoek)
AWB 07/30712 (beroep)

6

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar
uitgesproken op 23 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen
als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP**23 AUG 2007****Rechtsmiddel:**

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westerhof
 Mw mr C.E. Koopmans
 Mw mr S. Zwiens

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 078 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 9 blz.
 c.c. IND Ter Apel op fax 0599 822 118

Inzake:
 Procedurenr: n.n.b.
 IND nr: 0308.29.0316
 Dordrecht, 25 augustus 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
25 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

Appelschrift Asiel AC-procedure

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209. die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door verder appellant, thans verblijvende te en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, reg. nr. AWB 07 / 30712, (uangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter, zitting houdende te Arnhem

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 1

De rechtbank gaat uit van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot artikel 15 (c) van de Definitierichtlijn (DRi) aldus ten onrechte concluderend dat er geen sprake zou zijn van een voor appellant relevante wijziging van recht.

Toelichting

De rechtbank doet het beroep van appellant op artikel 15 (c) van de Definitierichtlijn af door te bevinden dat appellant niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat er in zijn geval sprake is van een individueel risico zoals bedoeld in artikel 15 (c) en dat er daarom geen sprake is van een wijziging van relevant recht.

De bescherming die artikel 15c Dri biedt valt niet gelijk valt te stellen met de bescherming van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 en artikel 3 EVRM.

In de tekst van artikel 15 (c) Dri is weliswaar opgenomen dat er sprake moet zijn van een "individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger", doch vervolgens wordt gesproken over "als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"; waaruit blijkt dat het geweld juist niet gericht is op een specifiek persoon.

Hieruit volgt dat de strekking van artikel 15c Dri ruimer is dan die van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw2000 en artikel 3 EVRM.

Uit overweging 26 van de preambule en artikel 4, derde lid, Dri volgt dat een zekere individualisering noodzakelijk is voor de toepassing van de Dri.

Enerzijds kan uit deze bepalingen worden afgeleid dat niet elke vreemdeling uit een land waarin de bevolking in het algemeen aan gevaar is blootgesteld aanspraak kan maken op bescherming van artikel 15 (c) Dri.

Anderzijds kan uit deze bepalingen niet geconcludeerd worden dat geen betekenis meer toekomt aan het willekeurig karakter van het geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals genoemd in artikel 15 (c) Dri. Een andere lezing zou artikel 15 (c) Dri naast de artikelen 15a en 15 (b) Dri immers zinledig maken.

Nu Uw Afdeling prejudiciële vragen heeft gesteld met betrekking tot de invulling van artikel 15 (c) van de Definitierichtlijn is het rechtsoordeel van de rechtbank dat er in de zaak van appellant geen sprake zou zijn van een individueel risico onjuist en onvoldoende gemotiveerd.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 2

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. De aangevallen uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde